

- teha selles kohtuasjas sisuline otsus;
- mõista kohtukulud, sealhulgas esimeses kohtuastmes kantud kulud, välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumisele või väärale kohaldamisele. Eeskätt väidab ta, et kohtuotsus ei ole aktsepteeritav seoses kriteeriumidega, millest lähtudes Üldkohus hindas: i) asjaomast avalikkust, ii) toodete ja iii) kaupade identsust või sarnasust ja iv) kahe kaubamärgi segiajamise tõenäosust.

- (i) Vaidlustatud kohtuotsus ei ole koherentne, sest vaatamata sellele, et keskmist tarbijat (keda käsitatakse asjaomase avalikkusena) peetakse „teadlikuks, hooolsaks ja tähelepanelikuks”, käsitatakse siis, kui antakse konkreetne hinnang tema tegelikule võimele teha vahet kahel ilmselgelt erineval kaubamärgil, äärmiselt pealiskaudse isikuna, kes on võimetu andma iseseisvalt lihtsaid hinnanguid.
- (ii) Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud liidu kohtupraktikat, mille kohaselt tuleb kaupade sarnasuse hindamisel võtta arvesse kõiki asjaomaste kaupadega seonduvaid olulisi tegureid, sealhulgas kauba laadi, otstarvet, kasutusviisi, konkureerivat või täiendavat laadi ning toodete turustuskanaleid. Üldkohus ei võtnud tegelikult arvesse ühtegi neist teguritest, andes oma hinnangu lihtsa märkusega, et juuste värvimiseks ja blondeerimiseks kasutatavad tooted „on” kosmeetikatooted, mistõttu neid tuleb pidada identseteks.
- (iii) Vaidlustatud kohtuotsus on ekslik seetõttu, et sõnamärgi ja kombineeritud kaubamärgi võrdlemisel ei omistatud piisavat tähtsust kombineeritud kaubamärgi kujutisosadele, mis sõnamärgis puuduvad ning mis võimaldavad kahel tähisel vahet teha; selle asemel anti hinnang nii, et võrreldi ainuüksi kahe märgi sõnalisi osasid.

Lisaks sellele jäeti vaidlustatud kohtuotsuses võrdlemisel ekslikult tähelepanuta varasema kaubamärgi esimene sõna (Mc) ja ei võetud arvesse seda, et sellist eesliidet peetakse selle laialdase leviku tõttu juhul, kui see eelneb nimele, üldiselt šoti päritolule viitavaks ning seda, et mitte ainult inglise keelt kõnelev asjaomane avalikkus, vaid mis tahes asjaomane avalikkus hääldab seda seetõttu inglise keelest lähtuvalt.

- (iv) Vaidlustatud kohtuotsus on ekslik seetõttu, et vaatamata kahe võrreldava kaubamärgi vahelistele arvukatele erinevustele peeti nende segiajamist tõenäoliseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

**Sea Handling SpA (likvideerimisel), varem Sea Handling SpA, 8. juunil 2015 esitatud
apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 25. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-456/13:
Sea Handling versus komisjon**

(Kohtuasi C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Sea Handling SpA (likvideerimisel), varem Sea Handling SpA (esindajad: advokaadid B. Nascimbene ja M. Merola)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 25. märtsi 2015. aasta otsus kohtuasjas T-456/13;
2. tühistada Euroopa Komisjoni 12. juuni 2013. aasta otsus Ares (2013)2028929, millega keelduti võimaldamast apellandil tutvuda teatud dokumentidega, mis seonduvad menetlusega SA.21420 – Itaalia/Sea Handling, ja
3. mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtus kantud kulud, välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide, et on rikutud õigusnorme ning et vaidlustatud kohtuotsus on vastuoluline ja puudulikult põhjendatud seoses määruse nr 1049/2001 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi kaitsega seonduva erandi hindamisega.

Üldkohus on rikkunud õigusnorme, sest pidas õiguspäraseks komisjoni tuginemist üldisele konfidentsiaalsuse eeldusele dokumentidega tutvumise taotluse korral, mis on esitatud konkreetsete dokumentide kohta. See, kuidas Üldkohus tõlgendas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ette nähtud uurimise eesmärgi kaitsega seonduvat erandit, tingib dokumentidega tutvumise õiguse piirangu, mis on i) ebaoproportsionaalne arvestades määruse nr 1049/2001 artikliga 4 taotletavate eesmärkidega ning ii) ei ole nõuetekohaselt põhjendatud.

Seoses ebaoproportsionaalsusega väidab apellant, et Üldkohus ei saa lubada komisjonil tugineda üldisele eeldusele juhul, kui on esitatud riigiabi menetlusega seotud dokumentidega tutvumise taotlus, kus taotletavad dokumendid on konkreetselt ja täpselt määratletud. Seda veelgi enam siis, kui käesolevaga sarnases kontekstis, mida iseloomustab menetlusnormide kahetsusväärne rikkumine komisjoni poolt, toob selline toimimisviis kaasa üldise konfidentsiaalsuse eelduse moonutamise absoluutseks eelduseks, mille vastu ei saa midagi ette võtta isik, kes taotleb dokumentidega tutvumist; see on vastuolus määruse nr 10149/2001 artiklis 4 sätestatuga.

Seoses põhjendamatusena väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsuses ei ole nõuetekohaselt põhjendatud, miks Üldkohtu arvates on võimalik kohaldada õiguspõhimõtet, mida Euroopa Kohus väljendas kohtuotsuses, 29.6.2010, komisjon vs. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, juhtumitele, kus tutvuda ei soovita mitte kogu toimikuga, vaid konkreetsete dokumentidega.

2. Teine väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest on välistatud dokumentidega osalise tutvumise võimalus.

Üldkohus eksis leides, et üldise eelduse kohaldamine õigustas taotletud dokumentide avalikustamisest keeldumist, andes komisjonile õiguse keelduda võimaldamast nendega osaliselt tutvuda. Käesoleval juhul ei olnud täidetud eeltingimused, mille alusel Euroopa Kohus on varem välistanud üldise konfidentsiaalsuse eeldusega hõlmatud toimikutega osalise tutvumise võimaluse; seetõttu ei saanud komisjonil olla õigust keelduda võimaldamast dokumentidega osaliselt tutvuda ainuüksi põhjendusel, et taotletud dokumendid sisaldasid riigiabi menetluse haldustoimikust.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest Üldkohus ei ole täitnud oma kohustust analüüsida dokumente, millega tutvumise võimaldamisest keelduti.

Üldkohus on rikkunud õigusnorme, sest ta ei ole täitnud oma kohustust analüüsida dokumente, millega tutvumise võimaldamisest keelduti, asudes seisukohale, et tal on võimalik kontrollida komisjoni tegevust asjaomaste dokumentidega tutvumata.

4. Neljas väide, et kohtuotsus on vastuoluline ja et on rikutud õigusnorme, sest Üldkohus ei omistanud vajalikku tähtsust menetlusnormide rikkumisele vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel.

Vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnorme, sest asuti seisukohale, et menetlusnormide rikkumine komisjoni poolt ei mõjutanud kuidagi apellandi võimalusi oma seisukoha esitamiseks seoses konfidentsiaalsuse eelduse kohaldatavusega käesoleva juhtumi suhtes. Üldkohus ei võtnud arvesse seda, et kõnealused rikkumised muutsid sisutihjaks apellandi menetlusõigused ning tingisid tegelikult üldise eelduse, et kahjustatakse uurimist, moondumise relatiivsest eeldusest absoluutseks eelduseks.

5. Viies väide, et Üldkohus rikkus õigusnorme, sest ta eitas ülekaaluka üldise huvi esinemist.

Üldkohus rikkus õigusnorme, sest ta väitis, et ei esine ühtegi ülekaalukat üldist huvi, mida saaks vastandada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 sätestatud eranditele, võtmata nõuetekohaselt arvesse argumente, mis apellant selles osas esitas.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poola) 17. juunil 2015 – Edyta Mikołajczyk versus Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

(Kohtuasi C-294/15)

(2015/C 311/23)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Edyta Mikołajczyk

Kostjad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Eelotsuse küsimused

1. Kas menetlused, mis puudutavad abielu kehtetuks tunnistamist pärast ühe abikaasa surma, kuuluvad nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (¹), mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, kohaldamisalasse?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, hõlmab eespool nimetatud määruse kohaldamisala ka abielu kehtetuks tunnistamise menetlusi, mis on algatatud mõne muu isiku kui ühe abikaasa taotluse alusel?